

กฎแห่งกรรม
เล่มที่ 7 ภาค กฎแห่งกรรม

เรื่อง พบกายทิพย์หลวงพ่เจ้าคุณฯ วัดอัมพวัน โดย จรวยพร ประสานทอง

วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี
หลวงพ่จรูญ จิตฺตมุนี

คณะผู้จัดทำ <http://www.jarun.org/contact-webmaster.html>
หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เล่มนี้จัดทำเพื่อเผยแพร่เป็นธรรมทานเพื่ออุทิศส่วนกุศล
ให้แก่ บรรพบุรุษ บิดา มารดา ญาติสนิท มิตรสหาย
ผู้มีพระคุณ ครูอุปัชฌาย์ อาจารย์ เจ้ากรรมนายเวรทุกภพ ทุกชาติ

พบกายทิพย์หลวงพ่เจ้าคุณฯ วัดอัมพวัน
จรวยพร ประสานทอง

ตลอดชีวิตที่จำความได้ ทั้งสิ่งแวดล้อมในครอบครัว ได้สัมผัสกับคำว่าวัดและการทำบุญกุศลมาตลอด ดิฉันมีจิตใจตั้งปณิธานศรัทธาจิตแน่วแน่ว่า ตลอดชีวิตจักขอบำเพ็ญกุศลปฏิบัติสมาธิภาวนา รักษาศีล ๕ ไว้ให้สุดสดีกำลังเท่าที่จะทำได้และทำประโยชน์ให้กับผู้คนให้ได้มากที่สุด เท่าที่ชีวิตจะหาไม่ ขณะเดียวกันก็ฝึกฝนปฏิบัติสมาธิกันมาแบบนั้นนิดแบบนี้น้อย ด้วยใจรักศรัทธาเลื่อมใสในพระพุทธศาสนา แต่ยังไม่มีความสามารถพบครูอาจารย์ อริยสงฆ์ ผู้เป็นพระสุปฏิปันโน เจกเช่น **หลวงพ่ोजรัญ พระราชสุทธิญาณมงคล**

ต่อมาได้ยินข่าวแทบจะเป็นรายงานประจำวันในวงสนทนาครูอาจารย์ในโรงเรียนชาวมกนนคร ซึ่งพูดถึงแต่เรื่องการปฏิบัติธรรมตามแนวทางสติปัฏฐาน ๔ ของหลวงพ่ोजรัญ วัดอัมพวัน เมื่อปฏิบัติแล้วได้ผลดั่งอย่างนั้นอย่างนี้บรรยายแต่เรื่องที่ดีของวัดอัมพวัน

ดิฉันมีความดีใจ สนใจ และปลื้มใจแทนหลวงพ่ोजรัญฯ ที่เห็นครูอาจารย์จากโรงเรียนชาวมกนนครหลายสิบชีวิต ผ่านวัดอัมพวัน สิ่งหับริมาแล้ว เหตุการณ์ในครอบครัวก็ตาม ชีวิตหน้าที่การงาน โดยเฉพาะการทำงานในหน้าที่ประจำวันอย่างมีประสิทธิภาพก็ตาม เกิดประสิทธิผลเป็นบุคคลมีสติสัมปชัญญะ เรียกว่าเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด บางคนเคยมีอารมณ์ฉุนเฉียวโกรธง่าย กลับมาแล้วกลายเป็นคนสุขุม เยือกเย็นคล้ายกับว่าทำอะไร มีสติอยู่กับตัวตลอดเวลา

ดิฉันได้รับคำแนะนำจาก อาจารย์สุระพิพรรณ รัตนเกื้อ ให้ได้พบกับคุณบุญส่ง อินทวิรัตน์ ซึ่งเป็นลูกศิษย์ของหลวงพ่ोजรัญฯ ที่จะให้ความกระจ่างในเรื่องวัดอัมพวัน โดยเฉพาะหลวงพ่ोजรัญฯ ได้ดี ในใจคิดว่าสักวันหนึ่งจะต้องมา กราบนมัสการหลวงพ่ोजรัญฯ ให้ได้ และได้ปรึกษาหารือกับคุณบุญส่ง เรื่องจะกราบนิมนต์หลวงพ่ोजรัญฯ มาให้โอวาทแนะแนวทาง การอบรมสั่งสอนในเรื่องการปฏิบัติธรรมตามหลักสติปัฏฐาน ๔ ให้กับเยาวชนซึ่งเป็นนักเรียนผู้ยังไม่เข้าใจในเรื่องการปฏิบัติและคำสอนของพระพุทธองค์ โดยการเข้าค่ายปฏิบัติธรรม ถือศีล ๘ เป็นเวลา ๕ วัน ๕ คืน ซึ่งตัวดิฉันเองเป็นผู้รับผิดชอบ

โครงการนี้อยู่ในความควบคุมดูแลอุปถัมภ์ของท่านผู้อำนวยการโรงเรียนชาวมกนนคร อาจารย์นพรัตน์ จารย์โพธิ์ ผู้มีเมตตาเปี่ยมล้นต่อกิจการมณเฑียรมาโดยตลอด จากนั้นคุณบุญส่งก็รายงานข่าว เรื่องโครงการเข้าค่ายปฏิบัติธรรมของโรงเรียนชาวมกนนครถวายหลวงพ่ोजรัญฯ วัดอัมพวัน พอคร่าว ๆ ขึ้นต้น

ดิฉันขอตั้งจิตอธิษฐาน สวตมณฺเฑ นังสมาธิ ภาวนาทกวัน อายากะมากกราบหลวงพ่ोजรัญฯ ดิฉันจำได้ว่า อาจารย์สุระพิรัตน์ เดือนฉาย ซึ่งป่วยจากการผ่าตัดมาแล้วไม่หายก็มาทำงาน บ่นว่าปวดท้องมากไม่รู้จะทำอย่างไร ปวดจนกระทั่งนั่งนอนไม่ได้ อาจารย์สุระพิรัตน์ ได้แต่สวดมนต์ภาวนาขอวิงวอนให้หลวงพ่ोजรัญฯ ช่วยเมตตาในอาการเจ็บปวดนี้ให้หายและสามารถทำงานได้ **วันรุ่งขึ้นอาจารย์สุระพิรัตน์ก็หายปวด** และปรากฏว่ามีโทรศัพท์จากหลวงพ่ोजรัญฯ วัดอัมพวัน ไปถึงโรงเรียนชาวมกนนคร ถามถึงอาการป่วยของอาจารย์สุระพิรัตน์ เสมือนหนึ่งเป็นลูกสาวของหลวงพ่ोजรัญฯ ดิฉันเป็นผู้รับสายโทรศัพท์แทนเพราะอาจารย์สุระพิรัตน์ไปสอนนักเรียนหลวงพ่ोजรัญฯ บอกว่า นี่หลวงพ่ोजรัญฯ วัดอัมพวัน สิงห์บุรี ถามมาถึงอาจารย์สุระพิรัตน์ หลวงพ่อบอกว่าได้แผ่เมตตาให้ตลอดคืนให้หายนะ หลวงพ่อบอกเป็นห่วง แล้วดิฉันได้เรียนหลวงพ่อบอกว่า จะบอกให้อาจารย์สุระพิรัตน์ทราบ จากนั้นดิฉันก็ได้พูดทางโทรศัพท์กับหลวงพ่อบอกว่า ในเรื่องของงานที่จะนำนักเรียนเข้าค่ายปฏิบัติธรรมและเรื่องการฝึกปฏิบัติธรรม พร้อมกันนั้นก็มิอาจย่นยื้อสาธยายสารสนธิ์ อาจารย์เจริญวิทย์ คงรักช้าง ก็ตามพูดโทรศัพท์กับหลวงพ่อบอกด้วยความปลื้มปีติมาก คงเป็นบุญของดิฉันที่ได้มีโอกาสได้พูดคุยกับหลวงพ่อบอกทางโทรศัพท์ ทั้ง ๆ ที่ไม่เคยเห็นหน้าและไม่เคยได้ยินเสียงหลวงพ่อบอกมาก่อนเลย เหมือนกับเทวดามาโปรด ขณะเดียวกันก็ได้กราบนิมนต์หลวงพ่อบอกเป็นประธานในโครงการเข้าค่ายปฏิบัติธรรม หลวงพ่อบอกท่านตอบว่าหลวงพ่อบอกไม่ว่าง การจัดงานสอนปฏิบัติธรรมให้ญาติโยมมีตลอดเลย แต่ถึงอย่างไรก็ตามดิฉันก็ไม่ละความเพียรพยายาม และก่อนที่ดิฉันจะได้พูดคุยทางโทรศัพท์จากหลวงพ่อบอกนั้น เหมือนเป็นสิ่งที่อัศจรรย์มากทีเดียว ดิฉันสวดมนต์ภาวนาอธิษฐานจิต อายากกราบหลวงพ่อบอกในขณะปฏิบัติสมาธิ ไม่รู้จะทำอย่างไร ก็มีอาจารย์ภาววรรณ วงศ์เทวราช ได้บอกวิธี โดยจุดธูป ๕ ดอก กลางแจ้ง อธิษฐานขอให้ได้พบหลวงพ่อบอก ทำอยู่อย่างนี้หลายคืน จนถึงคืนวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๓๔ เวลา ๒๓.๐๐ น. หรือ ๕ ทุ่มเศษ ดิฉันให้พระสวตมณฺเฑ ภาวนาอธิษฐานจิตขอให้สมการสมประสงค์ได้โดยเร็วและได้กราบนิมนต์หลวงพ่อบอก

ขณะที่นั่งสมาธิ จิตกำลังวูบดังลงได้สมการนั้นเอง ปรากฏกัณฑ์พิธีหลวงพ่ोजรัญฯ พระราชสุทธิญาณมงคล โดยเห็นแน่ชัดแต่อยู่ในเงาแวววามสลัว ๆ มืดมัววัดประคตเอวอย่างเรียบร้อย เหมือนยืนมองดิฉัน และตัวดิฉันเองได้เล่ากราบถวายเรื่องกิจกรรมโครงการเข้าค่ายปฏิบัติธรรมของนักเรียนโรงเรียนชาวมกนนคร เล่าถวายไป บอกไปพูดไป แต่กัณฑ์พิธีหลวงพ่ोजรัญฯ ก็เฉย ๆ ไม่ได้ตอบรับ ไม่ได้ตอบปฏิเสธ แต่ยืนเห็นกัณฑ์พิธีอยู่หน้าพอสสมควร จึงรีบหายไปถึงบัลลังก์ ดิฉันปลื้มปีติมาก และที่ปฏิบัตินั่งสมาธิมา เคยปรารถนาอยากเห็นกัณฑ์พิธีของหลวงพ่อบอกในกัณฑ์พิธีที่มีรูปร่างสูงก็ไม่สูงมาก สันทัด ไม่อ้วน ไม่ผอม เรียกว่าพอดี ๆ ก็ได้พบแล้ว ได้เห็นจริง ๆ สติสัมปชัญญะสมบูรณ์ ไม่ได้ฝัน

วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี

หลวงพ่ोजรัญ ฐิตธมฺโม

พบกษัตริย์หลวงพ่เจ้าคุณฯ วัดอัมพวัน

www.jarun.org

พอรุ่งเช้ามาอีกวันก็ได้เล่าให้ อาจารย์นงเยาว์ รัตนขจรจิต ที่เคยร่วมปฏิบัติกันมา อาจารย์นงเยาว์ก็พูดว่า หลวงพ่ोजรัญมีเมตตามาก ขนาดที่ยังไม่เคยเห็นหน้าท่านเลย พี่ยังได้กราบท่านทางจิต หลังจากพูดคุยกันแล้ว ก็แยกไปสอนนักเรียน รุ่งขึ้นอีกวัน หลวงพ่อก็โทรศัพท์ถามข่าว อาจารย์สุริรัตน์ เตือนฉาย และตัวดิฉันเองเป็นคนรับสาย หลังจากนั้นเพื่อน ๆ ครุทั้งหลายทราบข่าวก็พากันมาดีใจด้วยที่ได้พูดคุยกับหลวงพ่ ซึ่งจะเห็นว่าหากบางคนไปถึงวัด ยังไม่ได้กราบ และพูดคุยเลย เพราะผู้คนมากมายคงเป็นเพราะบุญของดิฉันเอง

ถึงอย่างไรก็ตาม เมื่อหลวงพ่ोजรัญมีการกิจ ไม่ว่างในการที่จะไปโรงเรียนชาวมกนนคร ในโครงการเข้าค่ายปฏิบัติธรรม ดิฉันก็ได้ปรึกษากับ คุณบุญส่ง อินทวิรัตน์ และได้แนะนำว่าอย่าละความเพียรพยายามในการปฏิบัติธรรม ฝึกสมาธิ ยึดเส้นทางสติปัฏฐาน ๔ ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่หลวงพ่เจ้าคุณฯ วัดอัมพวัน นำมาเผยแผ่บอกสอนผู้คนอย่างเอาชีวิตเป็นเดิมพัน ซึ่งเป็นสังฆธรรมเป็นของจริง ไม่หลอกลวง เป็นของแท้ ขอให้มีความเพียรพยายาม ด้วยความเคารพบูชาในองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอย่างแน่วแน่ และเชื่อมั่นว่าหลวงพ่ोजรัญคงเมตตาปราณีต่อชาวมกนนคร จะต้องรับนิมนต์มาที่โรงเรียนชาวมกนนคร อ.เมือง จ.ขอนแก่น แม้เพียงข้างกระดิกหู แลบลิ้น เพียงชั่วโหม่งเดียวก็ถือว่าเป็นบุญเป็นกุศลอย่างมากมายต่อลูกศิษย์ลูกหา เยาวชนซึ่งเป็นนักเรียนที่จะรู้แนวทางการปฏิบัติตามคำสอนขององค์พระพรหมเจ้า และหวังเป็นอย่างยิ่งในความเมตตาปราณี คงจะรับนิมนต์โปรดชาวมกนนคร และขอแรงอธิษฐานจิตของเทวดาและศิษย์ทุกคน ได้วิ่งวอนไปนิมนต์หลวงพ่เจ้าคุณฯ วัดอัมพวัน ได้มาจุดแสงสว่างมองเห็นทางเดินไปสู่ความดีความงาม ได้มองเห็นสังฆธรรมตามหลวงพ่ไป ได้มีโอกาสฟังบุญบารมีของหลวงพ่ ที่เมตตาต่อชาวมกนนครไม่ขาดสาย หากว่าลูกหลานชาวมกนนครได้เคยทำบุญกุศล เป็นญาติของหลวงพ่ในภพก่อน ชาติก่อน ขอได้กราบนิมนต์หลวงพ่ोजรัญอีกครั้งหนึ่ง และคิดว่าเมื่อได้ฟังธรรม ได้ปฏิบัติตามแนวทางที่หลวงพ่ได้อบรมสั่งสอนแล้ว เยาวชนและชาวมกนนครทั้งหลาย คงจะมีสิ่งแปลกใหม่ในทางดีขึ้น พันทุกขตามหลักของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เหมือนครั้งพุทธกาลที่ได้ทรงโปรดให้มนุษย์โลกได้รู้ธรรมตามไปด้วย

จรรยา ประสานทอง

ร.ร.ชาวมกนนคร จ.ขอนแก่น

ปล. จากการที่ได้รับความเมตตาบารมีจากหลวงพ่ोजรัญ วัดอัมพวัน สิงห์บุรี ทำให้ได้แรงบันดาลใจสร้างห้องคลินิกใจขึ้นโดยใช้ชื่อว่า **“ห้องแวนส่องธรรม”** เพื่อเป็นสถานที่ศึกษาปฏิบัติธรรม ของครู อาจารย์ นักเรียน และบุคคลทั่วไป

.....